

PRIMUM est Iacobi credulitas. Agnoscit vestem filii, quamvis cruentam & laceram: moxque fidem habens filiorum mendacio, à bestia laniatum esse Ioseph: *Ita est, inquit, vt dicitis, mala bestia deuorauit eum: rapiendo raptus est.* LXX. *bestia rapuit Ioseph.* Sed fallitur & labitur facilitate credendi perturbatus pater: Est vestis filii lacera, cruenta. Ergo filius est deuoratus à bestia. Errat à signo probabili concludens quasi à necessario. Poterat vestis esse Iosepho erepta: poterat sanguine alieno respergi, non à fera bestia, sed à fratribus bestiis, qui eum oderant. Erant ergo nuntii vel filii accuratius examinandi de tempore & loco, quando & vbi inuenissent vestem: erat aspiciendus locus, vbi laniata facta, quia vix totus potuit esse deuoratus: accolæ vicini audiendi, an bestia malæ ibi grassarentur: sanguis examinandus, humanusne an hædinus esset. Verum nimia animi perturbatio eum de his cogitare non sinens, facit, vt malam bestiam innocentem accuset: pessimas bestias filios, parricidas suspicionem absoluat.

Monemur hoc Iacobi errore, vt in signis & indiciis accipiendis cauti simus, nec nisi exploratis bene circumstantiis de effectis pronuntiemus: alioqui facillime fit, vt fallamur & erremus: Id vero maxime fieri conuenit in iudiciis grauioribus, vbi periculosus est error. Procliuis autem maxime est error, cum affectu vehementiore animus præoccupatur.

ALTERVM est Iacobi ex morte charissimi filii luctus & dolor: lacerat vestimenta, sumit cilicium: Hic gestus erat aliquando indignantium pro læsione gloriæ Dei: aliquando vehementer dolentium: significans internam animi lacerationem seu mæstitiam: adiaphorus quidem per se, nec improbatus in piis, qui vere corda lacerabant, & se humiliabant coram Deo: reprehensus vero

A in hypocritis, *Ioel. 2. Scindite corda vestra, non vestimenta.* Additur, quod luxerit filium diebus multis, hoc est, toto tempore, quò mansit in opinione laniati à bestiis Iosephi, annis prope 23. Grauis luctus Patriarchæ non carens iusta causa. Oratus est senex pater filio senectutis charissimo. Audit mortis genus crudele, à bestia laniatum. Accessit haud dubie propriæ consciëntiæ morsus, quasi tantæ noxæ causam præbuerit, quia ad fratres longius ablegauerat. Etsi autem in luctu modum excessit Iacob, vt sequitur; tamen eius luctus per se vitio vacat. Quis enim parens de amisso tali filio, & tali modo non acerbè doleret? Cogitemus de luctu Academia nostræ, quem obitus Reuerend. viri D. Tossani antecessoris eximii hisce diebus nobis attulit. Meminerimus vero, modum tenendum esse, ne ruentes contra Deum, qui euentus nostros moderatur sua prouidentia, fiduciam & spem vitæ futuræ excutere videamur.

C TERTIVM est: *Filij omnes & filia omnes surrexerunt ad eum consolandum:* Filias igitur præter Dinam plures habuit Iacob; nisi forte neptes aut nurus per filias intelligere libeat; quasi dicat, omnes domestici, magni & parui in tantum patris luctum leuandum concurrerant. Filiorum vero quanta fuit tum impudentia, qui, cum ipsi tanquam bestia Iosephum deuorassent, ad consolandum patrem accedere audent; tum peruiticacia, qui, cum pessime sibi consciî essent, in scelere absque pœnitentia perseuerare non dubitant? Ita hypocritæ egregie dissimulare internum virus, tegere consciëntiæ vlcera, & foris verba dare norunt, vt insontes ac beneuoli appareant, cum sint minime. Et hominibus quidem facile imponunt, at Deus occulta eordium tandem manifestat eorum dedecore.

DENIQVE Iacobi planctus immodicus: Respuit filiorum solatia, siue quod

suspe-

Anno 1602.
13. Jan.